

Kauno Kovo 11-osios gimnazija

DVYLIKA LAIPTELIŲ

2024 Kovas

Laisvos, nepriklausomos Lietuvos šventė

Paminėdami Kovo 11-ąją, Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo dieną, mes prisimename svarbų istorinį įvykį, kuris padėjo pagrindus mūsų šalies laisvei ir nepriklausomybei. Tai šventė, simbolizuojanti kovą už laisvę ir mūsų vienybę. Ruošdamiesi šiai šventei visada pagalvojame, kuo mes, Kovo 11-osios gimnazijos bendruomenės nariai, prisidedame prie laisvos, nepriklausomos, vieningos Lietuvos kūrimo, prisimename ir įvertiname savo pasiekimus.

Galiu drąsiai teigti, kad Kovo 11-osios gimnazijoje kiekvienas, nuo mažo iki didelio, kuria Lietuvą – laisvą, šiuolaikišką, modernią, bet su tvirtu istoriniu pagrindu. Šiais metais gimnazijoje pradėjo veikti dvi Atviros klasės, Visos dienos mokykla, įsteigtas karjeros specialisto etatas, prasidėjo Tūkstantmečio mokyklų projekto įgyvendinimas. Mūsų gimnazijos mokiniai skatinami dalyvauti įvairiose olimpiadose, konkursuose, varžybose, kur tampa prizininkais, laureatais... O svarbiausia yra tai, kad mokiniai ugdomi pilietiškumo kompetenciją, kuri svarbi mūsų tautos ateičiai – ateities LIETUVAI.

Sveikinu gimnazijos bendruomenę su Kovo 11-ąja ir dėkoju visiems, kurie įgyvendina Kovo 11-osios gimnazijos idėjas.

**Gimnazijos direktorius Stanislovas
Milašius**

Gimnazijos himnas

Savo mokyklą mes mylim karštai,
Čia Lietuvos saulė šviečia.
Kovo 11 – os esam vaikai,
Naujas rytojus mus kviečia.

Priedainis (2 kart)

Liepsnoki ir deki, širdie,
Neleisk niekada mums nurimti,
Pastogėj mokyklos kasdien
Istorijos vingius priminki.

Laukia tėvynės šviesi ateitis,
Mes jos viltis ir gynėjai.
Amžiams pradingo juodoji būtis,
Laimės mes esam kūrėjai.

Priedainis (2 kart)

Liepsnoki ir deki, širdie,
Neleisk niekada mums nurimti,
Pastogėj mokyklos kasdien

Ką man ir mano šeimai reiškia Kovo 11-oji

Kovo 11-oji man reiškia laisvę. Laisvė man yra laimė. Jaučiuosi laimingas, kad galiu kalbėti ir skaityti lietuviškai, eiti i mokyklą, keliauti.

Tautvydas Draugelis 3B

Kovo 11-oji Lietuvai yra be galo svarbi diena. Aš ir mano šeima džiaugiamės, kad esame laisvi ir nepriklausomi Lietuvos piliečiai. Laisvę ir nepriklausomybę mums iškovojo mūsų ir mano tėvai, seneliai ir proseneliai. Todėl ši diena ir svarbi man ir mano šeimai.

Ainaras Dunčikas 3B

Prie namo iškelta ir lengvai plevėsuojanti vėliava – tai lyg paukščio skrydis į dangų. Didžiausias džiaugsmas, kad galime laisvai dainuoti, garsiai šaukti ir žinoti, kad mūsų daug ir mes visi labai mylime Lietuvą!!! Tėvynė – tai lyg mama, kuri yra vienintelė, pati brangiausia ir amžinai mylima!

Šią Kovo 11-ąją mes su šeima dalyvavome minėjime prie Karo muziejaus. Minėjimas įsimintinas tuo, kad šią gražią, saulėtą pavasario dieną žmonės gausiai susirinko švęsti kartu. Pasirinko švęsti Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo dieną, o ne išvyką į gamtą. Žmonių buvo visa minia. Jautėme vienybę, patriotiškumą.

Jokūbas Kazokas 3B

Apjuoskim Lietuvėlę 2024

Mūsų gimnazijos pradinių klasių mokiniai prisijungė prie Kauno miesto ugdymo įstaigų akcijos „Apjuoskim Lietuvėlę 2024“, skirtos Kovo 11-osios – Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo dienai paminėti. Kartu su kitomis ugdymo įstaigomis, kurios yra įsikūrusios šventės simboliu tapusioje Kovo 11-osios gatvėje, mūsų pradinukai praeivius ir pravažiuojančiuosius sveikino savo nuoširdžiais žvilgsniais, šiltomis šypsenomis, jų rankose plevėsavo Lietuvos vėliavos spalvos, o lūpose skambėjo pats brangiausias žodis – LIETUVA! Po akcijos mokiniai keliavo dalinti savo rankomis gamintų vėliavėlių ir pasveikinti su Nepriklausomybės atkūrimo

diena mikrorajono bendruomenę.

Dėkojame organizatoriams už kvietimą prisijungti prie gražios akcijos!

Mūsų laisvės ženklai

Tradiciskai kasmet savo gimnazijoje minime Kovo 11-osios metines. Kiekvieną pavasarį organizuojame tarptautinį literatūrinių miniatiūrų, piešinių, suvenyrų konkursą, kuriame dalyvauja miesto, šalies ir užsienio moksleiviai. Dabarties grėsmių akivaizdoje – karo Ukrainoje metu – suprantame, kaip svarbu būti vieningiems ir išsaugoti iškovotą laisvę. Tautų kelias į nepriklausomybę skirtingas, kupinas išbandymų, netekčių, pasiaukojimo, bet mus vienija viltis ir tikėjimas laisvos tėvynės ateitimi. Visada skatiname pavartyti istorijos puslapius, prisiminti praeities bei dabarties sąsajas, iškilias asmenybes, jų atminimo ir kovų už laisvę ženklus. Kasmet kviečiame mokinius dalintis kūrybinėmis idėjomis ir asmenine patirtimi: įprasminti iškovotą ir apgintą laisvę kūrybiniuose darbuose.

Šiamešio konkurso pavadinimas „Mūsų laisvės ženklai“. Gavome daug įdomių kūrybinių darbų, iš kurių vertinimo komisija išrinko geriausius. Prie konkurso šiemet prisijungė Tarptautinių ryšių licejaus mokiniai iš Kiivo. Iš 11 ukrainiečių, pateikusių literatūrinės miniatiūras, nugalėjo išrinkta dešimtokė Margaryta Antonevskia. Taip pat 1 vietą savo grupėje laimėjo aštuntos klasės ukrainiečių mokinių—Vlados Ryzhenko, Olenos Litvinovos, Viktorijos Petrovos ir Anastasijos Salenko sukurta „Matanka doll“. Padėkos ir prizai nugalėtojoms iškeliaus į Kiivą po finalinio renginio kovo 25 dieną.

Po audros

Praūžus audrai, sengirėje tylu. Nardydami tarp apsamanojusių virtuolių ir styrančių stuobrių, ryto ūkanoje slapstosi blyškūs šešėliai. Glausdamiesi prie uoksėtų ilgaamžių kamienų, laigo ankstyvo pavasario spinduliai. Minkštoje miško paklotėje kunkuliuoja gyvybė. Ar girdi, kaip skleidžiasi lapas, po nudžiūvusia pušies žieve ropoja eglinis pūzravabalis, beria sporas platužė? Netrukus šviesa užlies augimvietę, nuo amžių glūdumos saugomą laumių ir miško būtybių. Nei tamsiausia naktis, nei baugiausia audra nenutildys laisvai kleketuojančių paukščių balsų, neužtvenks srūvančio per šventvietę upelio. Jis skalauja kalnelio, prie kurio buvo įrengta Dainavos partizanų slėptuvė, šlaitą. Ar girdi jo šniokštimą? Tai – praeities balsas, nenutildytas ir nesuvaržytas, išlikęs užmigusių amžinu miegu dainose. Sengirė saugo jį ateities kartoms. Ypač po audros...

Vilniaus Balsių progimnazijos 8 klasės mokinė Elžbieta Kazakevičiūtė

Mokytoja Ilona Gustienė

Pavasario ir laisvės ženklai...

Vakarėja... Senelis neskuba peržengti namo slenksčio. Lenkiasi ir nuskina keletą vos prasikalusių baltų žiedelių, kuriuos numynė batu, neatsargiai peržengęs gėlių darželio ribas. „Pirmosios gėlės...“ – tyliai ištaria, o virš galvos jau girdi sugrįžtančių gervių girgskėjimą... „Vadinasi, klausia dar jautri.“ – pamaniau. Klausosi ir šypsosi... Vis kažko delsia ir žvilgsnį kreipia į keliuką – laukia sugrįžtančių artimiausiųjų. Tuo metu gervės apsuka virš aukštų ąžuolų ratą, tarsi norėdamos dar garsiau pasveikinti tuos, kurie akylai jas stebi ir džiaugiasi artėjančiu pavasariu, džiaugiasi gaiviais vėjo šuorais, akimirksniu suveliančiais įsiklausančiųjų plaukus. „Pavasarėja...“ – ko gero, viena už kitą įdomesnės mintys, atgyjančios mūsų galvose, vis labiau sukirba. Senelis niekada nepraleidžia progos džiūgaudamas ištiesti ranką į nuosavą dirbamos žemės sklypą, neaplenkia atstatytos pakelės koplytėlės, nepamiršta pasigirti naujo šeimnininko šaunumu ir jo atstatyto dvaro vaizdu: „Kas gi galėjo pagalvoti, kad slapčiausios mintys ims ir išsipildys...“

Prie stalo susėsime jau sutemus. Žinoma, ir šįkart bus atvertas senelio saugomas „kuparėlis“. Bus vienas po kito ištraukti ypatingi daiktai: prosenelio pageltusi nuotrauka, tulpelėmis išausta juosta, močiutės gintarinis rožinis, dar nuo tarpukario išsaugota Lietuvos trispalvė, kuri ir Sibire lietuvių vienybės ženklu buvo, senovinių lietuviškų dainų tekstai, vašelis, kuriuo nunerta staltiesė ir dabar puošia didįjį kambarį, ir kitos smulkmenos, bet visos tokios svarbios ir mielos. Ir šįkart senelis pasakos tų saugomų daiktų istorijas, nors jos girdėtos jau daug kartų. Jis vėl būtinai prisimins, kaip skubėjo į Baltijos kelią, skubėjo susikabinti rankomis su lietuviais – rodos, nepažįstami žmonės, bet tokie artimi. „Vienybės jausmas užplūsta, kai kito žmogaus pulsą jauti, kai delnas prakaituoja iš jaudulio ir troškimo būti laisviems...“ – kiekvieną sykį to nepamiršta. Žinoma, atidžiai klausysiu, vis klausinėsiu vienos ar kitos smulkmenos, kad vakaro pašnekesys vėl būtų įsimintinas. Visa tai dar bus, bet iki to momento senelis privalo suspėti į tautinių šokių repeticiją – svajoja ir vėl dalyvauti Dainų šventėje. Sako, kad tos šventės taip pat lietuvybę saugojo. Nori dar kartą užkopti į Gedimino pilį ir pasidžiaugti pasikeitusios sostinės panoraminiu vaizdu. Kol jis suksis pagyvenusių žmonių ratelyje, iškepsiu meduolį pagal seną paprotį. Senelis nemėgsta dabartinių kepinų, nori, kad namai kvėpėtų vaikystės kvapu, o svarbiausia, kad kryželis būtų įspaustas...

Pavasarėja... Budina mane ir senelį sugrįžusio vieversio giesmė... Artėja Laisvės šventė!... Artėja ir senelio gimtadienis... Susirinkę patys artimiausieji ir vėl klegės iki vidurnakčio... Kai laikrodis muš pusiaunaktį, garsiai sudainuosime... Oi, ne... Ne „Happy birthday“..., o „Lietuva brangi“. Už senelį ir LAISVĄ LIETUVĄ!...

Jonavos Jeronimo Ralio gimnazijos II gimnazinės klasės mokinė Danielė Kuosaitė
Mokytoja Nijolė Rimkuvienė

Poezijos popietė „Gimtųjų žodžių apkabintas“

Mūsų gimnazijos poezijos mylėtojai gražiai pasitiko pavasarį: mokyklos informacinio centro salėje įvyko renginys „Gimtųjų žodžių apkabintas“. Susitikimą pradėjo II klasės gimnazistė Kamilė Penkauskaitė. Ji grojo gitara ir padainavo I. Narkutės dainą „Raudoni vakarai“. Jaukioje kamerinėje aplinkoje, kurią sukurti padėjo lietuvių kalbos mokytoja metodininkė Laima Gaidžiūnaitė, klausėmės P.Širvio, J. Degutytės, J.Vaičiūnaitės, J.Erlicko, S.Nėries ir kitų lietuvių autorių eilių. Renginyje dalyvavo 5 – II klasių skaitovai. Labiausiai jaudinosi, žinoma, jauniausieji skaitovai, vyresnieji jautėsi laisvai, iš jų jau galima pasimokyti, kaip įveikti jaudulį, kalbant prieš klausytojus.

Buvo renkami du laimėtojai, geriausiai atlikę pasirinktą kūrinį.

5-8 klasių grupėje nugalėtoja tapo 8 klasės mokinė Evelina Banevičiūtė. Ji skaitė J.Vaičiūnaitės eilėraštį „Kanonas Barborai Radvilaitei“.

I-IV klasių grupėje geriausia skaitove pripažinta I klasės mokinė Gabija Puodžiukaitytė. Ji pasirinko P.Širvio eilėraštį „Aš - beržas“.

Abi skaitoves parengė lietuvių kalbos mokytoja Rita Sarapinienė.

Visiems poezijos popietės dalyviams buvo įteikti padėkos raštai.

Renginio pabaigoje vėl skambėjo Kamilės

Penkauskaitės gitara atliekama daina, skaitovų rankose mažom saulytėm švietė geltonos tulpės, nuotaika buvo puiki.

Evelina ir Gabija vyko į miesto raiškiojo skaitymo konkursą. Susitiksime kitoje poezijos mylėtojų šventėje.

Į gimnaziją atkeliavo „Kaziukas”

Kovo 7 dieną gimnazijoje praūžė jau tradicine tapusi „Kaziuko mugė”. Šio renginio tikslas - puoselėti unikalios etnokultūrinės šventės tradicijas, bei ugdyti vaikų finansinį raštingumą ir antreprenerystę. Mūsų gimnazijoje tai pirmoji tokia „Kaziuko mugė”, kurioje kiekvienas norintis prekiauti privalėjo susiplanuoti savo prekybą iš anksto, pateikti informaciją apie planuojamas parduoti prekes, bei gauti prekybos leidimą. Mugėje, kuri vyko gimnazijos sporto salėje, darbavosi daugiau nei 100 vaikų ir mokytojų. Prekybininkų stalai lūžo nuo pasirinkimo įvairovės: kulinariniai gaminiai viliojo kvapais, akys raibo nuo rankdarbių spalvų ir jų grožio. Buvo galima iš arti pamatyti, kaip kuriami darbai iš molio, pinamos juostos. Netradicinės dienos metu mokiniai

ne tik prekiaavo ar pirko, bet ir šoko, dainavo, bendravo su mokytojais, kitais gimnazijos mokiniais, bei svečiais iš vaikų darželių „Vaidilutė“ ir „Malūnėlis“.

Šiometinė „Kaziuko mugė” sujungė ir tradicijas, ir naujoves: moksleiviai galėjo išbandyti savo naujas, labai reikalingas gyvenime kompetencijas: finansinį raštingumą.

Lietuva rašo Nacionalinį diktantą

Šiomet jau keturioliką kartą Lietuvoje vyko Nacionalinis diktantas, kurį rašė ir suaugusieji, ir moksleiviai. Tai tarptautinis raštingumą skatinantis konkursas. Daugumai tai proga pasitikrinti rašybos įgūdžius, pasivaržyti, visiems - galimybė didžiuotis unikalia gimtąja kalba, ir galbūt išmokti ko nors naujo. Diktantas sugrįžo po pertraukos. Šiomet jo šūkis: „Rašyk, klysk, išmok“.Svarbiausia – nebijoti klysti.

Mūsų gimnazijos vyresniųjų klasių moksleiviai taip pat susirinko išbandyti savo jėgas. LRT diktorius Marijus Žiedas skaitė Agnės Žagrakalytės tekstą „Invazinė rūšis“.Iš pradžių tekstas tik buvo perskaitytas, po to visi susikaupę rašė, apmąstydami rečiau girdėtus žodžius, skyrybą. Po diktanto pakalbinti moksleiviai išsakė savo įspūdžius: „Labai jaudinausi“,

„Abejojau, kur parašyti kablelį“, „Ne viską spėjau parašyti“, „Smagus, įdomus tekstas“, „Kitamet vėl dalyvausiu“. Parašytas diktantas kelias į Vilnių, kur vertinimo komisija išrinks raštingiausiuosius.

Lauksime kitamet vyksiančio Nacionalinio diktanto.

**NACIONALINIS
DIKTANTAS**

Laikraštį parengė mokytojos: Rita Sarapinienė,
Jūratė Šukelienė, Dalia Varnaitė-Zagurskė.
Maketavo: IIb klasės gimnazistai Vakarė
Ramanauskaitė ir Adomas Laurinaitis